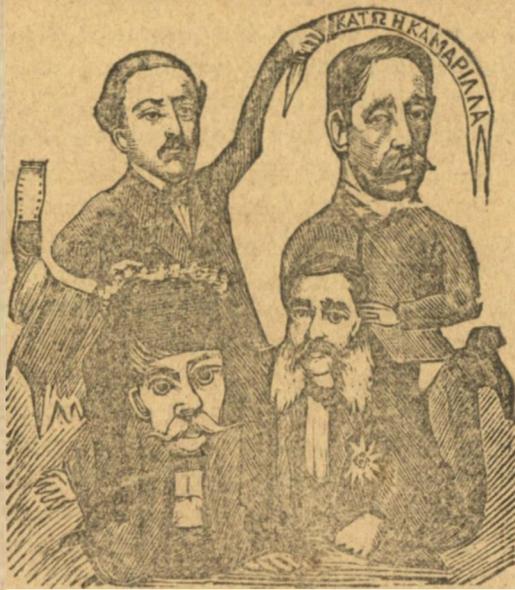

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Έν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Έν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μένον του Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΘΑ ΕΛΘΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγ. ἀριθμόν).

Ναί, τὰ πάντα θὰ μετέλθωσι τὰ ὄργανα τῶν ὑποψηφίων, τὰ ὄργανα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες οὐδεμίαν ἐπιρροήν, οὐδεμίαν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἀξίαν ἔχουσιν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ψηφοφόρων. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ συνειδημένοι διὰ τῆς βίας καὶ τῆς λόγῃς νὰ ἐκλέγωνται ἀντιπρόσωποι, καὶ νὰ ἐπικαθῆνται εἰς τὸν τράχηλον τῆς Πατρίδος, δὲν θ' ἀνεγθῶσι νὰ καταψηφίστῃ αὐτοὺς ὁ χωρικὸς, ὁ ἀπλοῖκὸς πολίτης, ὁ πολυμελὴς οἰκογενειάρχης, ὁ δυστυχὴς φορολογούμενος. Θὰ προειδοποιηθῇ ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ ὑποψηφίου ἕκαστος ψηφοφόρος εἰς τίνα νὰ δώτῃ τὴν ψήφον αὐτοῦ, καὶ οὐαὶ εἰς αὐτὸν ἂν παραβῇ τὴν κοτσαμπασιτικὴν ἐντολήν τοῦ ὑποψηφίου! Τὸν ἀναμένει τὸν δυστυχὴ ἢ τὴν τύχην ἐκείνην, ἣτις ἀναμένει καὶ τὸν καταδότῃν ληστρικῆς τινοῦ συμμορίας. Θὰ ἐξακολουθῇ ὁ τάλας μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, ἵνα λάβωσι παράδειγμα οἱ δει-

λοὶ καὶ μικρόνοες καὶ ὡσπιν ὅλοι εὐπειθεῖς εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀγρίων τῆς Πατρίδος τέκνων.

Ἄν λοιπὸν ταῦτα δὲν λάβωσι χώραν, ἂν πράγματι ὁ λαὸς θὰ δώσῃ ἐλευθέρως τὴν ψήφον αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκλεκτότερον τῶν μελῶν του, ἂν ἀληθῶς θὰ ἔχωμεν ἀνεπηρέαστους ἐκλογὰς, τότε ποὺς τί οἱ συνδυασμοὶ, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις οὐδένα ὡς ὑποψήριον ὑποδεικνύει οὔτε κἂν πλαγίως ὑποστηρίζει τοιοῦτον; Τίνα λοιπὸν ἔχουσι νὰ φοβηθῶσιν οἱ κκ. ὑποψήφιοι ὥστε νὰ καταφεύγωσιν εἰς συνδυασμούς; Ὁ λαὸς θὰ ψηφίστῃ τοὺς ἐκλεκτούς. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐκλεκτοὶ οἱ συνδυαζόμενοι; δὲν εἶνε οἱ κλητοὶ τοῦ ἔθνους οὗτοι; Διατί ἄρα γε νὰ συνδυάζωνται καὶ ὑπόσχωνται ἀμοιβαίαν ἀλληλοῖς ὑποστηρίξιν, ἀφοῦ ὡς ἐκλεκτοὶ αὐτοὶ θὰ τύχωσι τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ;

Ὁ λαὸς θὰ δώσῃ ἐλευθέρως τὴν ψήφον αὐτοῦ εἰς τὸν ὄντως ἀξιον ν' ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος. Οἱ συνδυαζόμενοι λοιπὸν δὲν εἶνε ἀξιοὶ ν' ἀν-

τιπροσωπεύσωσι τὸν λαόν; Ἄν ἦνε ἀξιον νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος καὶ ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ, πρὸς τί τότε νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν, καὶ εἰς τὴν διὰ τῶν ζωηρῶν ὀργάνων τῶν καταπίεσιν τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ποιμένου, καὶ τοῦ ἀδυνάτου οἰκογενειάρχου;

Ἄν λοιπὸν θέλωσιν ἐλευθέρως ἐκλογὰς ἄς παύσωσιν οἱ συνδυασμοὶ, ἄς παύσωσιν αἱ πλαγίως γινόμεναι ἐκ μέρους τῶν εἰς τὰ τοιαῦτα συνειδημένων ἐπεμβάσεις καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ ἐκτελούμεναι καταπίεσεις τῶν ἀπλοϊκῶν. Ἄς ἀφήσωσι τὸν λαὸν ἀνεπηρέαστον σήμερον, ὅτε πρῶτην ἤδη φοράν θὰ ἴδῃ ἐλευθέρως ἐκ μέρους Κυβερνήσεως ἐκλογὰς, ἵνα ἐκλέξῃ ὡς ἀντιπρόσωπος του ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ καταψηφίστῃ ἐκείνους τοὺς μηδεμίαν ἀξίαν καὶ ἱκανότητα ἔχοντας, καὶ οὗς αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις διὰ τῆς βίας καὶ τῆς ἀυθαιρεσίας ἐξαπέστειλον εἰς τὸ βουλευτήριον, οἵτινες καὶ ἐπεκαθῆσαν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, δίκην βαρβάρων τυράννων, ἐξευτελίσαντες

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΒΟΥΛΤΣΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥ.

Ἄγαθοί μου συμπολίται, καλοὶ ἄνδρες καὶ γενναῖοι
 Σεῖς τοῦ Βούλτσου οἱ συντρόφοι, οἱ ἐξακουστοὶ Λιγυραῖοι,
 Μὲ θυμιατὰ ἐλάτε δὴ δὴ στὴν ἀράδα,
 Νὰ τιμῆσετε καὶ πάλι τὴν ἀγία μας πεντάδα.
 Εἰς τὸν Βούλτσον ὄλ' ἐλάτε θαυμαστοὶ παλληκαράδες,
 Φημισμένοι μαχαιράδες.

Βάλλετε εὐθὺς εἰς πρᾶξιν κάθε εἶδους ἀτιμία,
 Τὴν μεγάλην σας ἀμάκα, τὴν φευτιά, τὴν ἀγυρτεία,
 Κάθε ἔργον σας πανοῦργον, κάθε πονηρόν σας τρόπον,
 Γιὰ νὰ φέρετ' ἄνω κάτω τὸν μεγάλον τοῦτον τόπον,
 Βουλευτῆς ὁ Βούλτσος φθάνει νὰ γενῇ, Λιγυραῖοι, πάλι,
 Κ' ἄς μὴ μείνῃ εἰς τὸν τόπον ἕνα κἂν γερρὸ κεφάλι,

Σεῖς, ἄνδρες μου Λιγυραῖοι, εἶθ' οἱ μόνοι μου οἱ φίλοι,
 Ἡ ἀγάπη, ἡ ψυχὴ μου καὶ τῆς δόξας μου οἱ στῦλοι.
 Ἄν δὲν ἦσθε σεῖς στὴ μέση, ἐγὼ τίποτε δὲν κάνω.
 Ἄν ἐσεῖς μὲ ἀρνηθῆτε, ἀπ' τῆ λύπη θ' ἀποθάνω.
 Γιὰ ἐσᾶς τὰ πάντα κάνω . . . θυσιάσω τὴν τιμὴν μου,
 Καὶ ἀκόμη τὴν ζωὴν μου.

Πόσον ἐχω στὴν ψυχὴν μου γιὰ ἐσᾶς μεγάλο πόνο.
 Καὶ τί λέγω, καὶ τί κάνω, ὁ Θεὸς εἰξεύρει μόνο.
 Στὴν βουλὴν τὴν περασμένην γιὰ ἐσᾶς καὶ τί δὲν εἶπα.
 Κ' ἂν μ' εὐθύμωνε καμένας, τὸν ἐδάγκανα σὰν σκνίπα.
 Γιὰ ἐσᾶς, γιὰ σᾶς, Λιγυραῖοι, παινεμένα μου ξεφτέρια,
 Ἐσχίζα τὸν λάφυγκά μου, κ' ἐκτυποῦσα πόδια, χέρια.

Καὶ εἴν καὶ πάλι θέλω γιὰ νὰ γείνω βουλευτῆς σας,
 Δὲν τὸ κάνω γιὰ ἐμένα . . . μοναχὰ γιὰ τὴν τιμὴν σας.
 Γιὰ ἐσᾶς, καλοὶ Λιγυραῖοι, σύντροφοι ἀγαπητοὶ μου.
 Γιὰ ἐσᾶς τὸ θέλω μόνο . . . σᾶς τὸ λέγω στὴν τιμὴν μου.
 Σ' ὅλους σας μεγάλας θέσεις καὶ τιμὰς θὲ νὰ μοιράσω,
 Καὶ ὡσαύτ' ἂς ἔχω γιὰ τὴν.

καὶ ἀπὸ τῆς Παιδείας καὶ καταστρεφόμενος τὰ τιμωρότερα αὐτοῦ συμφέροντα.

Ἄς παύσῃ λοιπὸν οἱ συνδυασμοί, ἃς βέτη ἐκατὸς κατ' ἰδίαν κάλην καὶ ἃς ἀσκήτη τοὺς ψηφοφόρους ἐλευθέρους, ἵνα ἴδῃ ὅτι ὁ λαὸς τὸν ἐγκρίνη ἄξιον δι' ἀντιπροσώπων του καὶ τὸν τιμήτη διὰ τῆς λευκῆς φήρου του. Μὴ ζητοῦν καὶ πάλιν οἱ ἀνίκανοι καὶ ἀνάξιοι δι' αἰσχροῦν καὶ κακοήθων μέσων νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὸν λαόν. Ὁ λαὸς ἐξῆπνευσε ὁ λαὸς εἶδε καὶ ἐπέστη ἐξ ὅτων ἐπαθε καὶ πάχει, ὅτι τὸ κακὸν κερταίει ἐκ τῶν ἀνάξιων, ἐκ τῶν ἀόλιων καὶ κούρων ἀντιπροσώπων του.

Ἴδω λοιπὸν ἐφαίνεται τὸ κακὸν, καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη πρέπει νὰ μεταρρυθγῇ δραστηρίως, ὅπως ὁ χωρικός, ὁ ποιητὴς, καὶ ὁ ἀδύνατος οἰκονομάρχης, μὴ πιεσθῇ, μὴ ἀπειληθῇ, μὴ καταστραφῇ ἐκ μέρους τῶν ὀλίγων δορυφόρων τῶν ευαρίθμων ἀνάξιων ὑποψηφίων. Ἄν τοῦτο πράξῃ ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις τότε θὰ ἐγχοίμεν ὄντως ἐλευθέρως ἐκλογὰς καὶ ἀγνοῦς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ...

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἦρχον ὄργανά τινα, εἰς διαφόρους πολιτικὰς ἀπογορεύσεις ἀνήγοντα, καὶ ἅτινα πανηγυρικῶς ἐπεκρότησαν εἰς τὴν ἑλευσιν τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη, νὰ μέσωνται πικρῶς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι αὕτη ἀνεστάτωσε τὴν ὑπάλληλιαν ὅσον οὐδεμίᾳ ἄλλῃ προκάτοχος τῆς. Ἦθελον εἰσθαί πιστευτὰ τὰ παρὰ τῶν εἰρημίων ὄργάνων διαδιδόμενα, ἂν ἐγοῦρον καὶ τοὺς λόγους, ὧν ἐνεκεν τὸ νῦν ὑπουργεῖον προέβη εἰς τὴν παῦσιν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν ὀνικάνων καὶ καταχρησῶν ὑπάλληλων, οὗς ἡ σταραπικὴ τοῦ Βουλγαρῆς Κυβέρησις παρανόμως εἶχε διορίσει. Οἱ παρὰ τῶν στηλιτῶν διορισθέντες ὕλησαι ὡς ὑπάλληλοι πρέπει νὰ παυθῶσι μέχρις ἐνός. Αἱ βδέλλαι τοῦ Κεν-

τρικοῦ Τριμῆου πρέπει ν' ἀποβληθῶσι τὰ μάλιστα τῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλως πρὸς τί ἐφώνα ἴοι οἱ πάντες καὶ ἐξήτουν τὴν πῶσιν τῆς προδοτικῆς ἐκείνης Κυβέρησεως; Μόνον νὰ πέσῃ ὁ Βουλγαρῆς καὶ Γαίβας, καὶ νὰ διατηρηθῶσι τὰ νευρόσπαστα αὐτῶν; Ὀλίγη αἰδῶ, ἀνεξάρτητοι δημοσιογράφοι.

— Τὸ ἐπέρας τῆς παρελθούσης Τρίτης λαμπρὸν παρίστα θέαμα ὁ λιπὴν τοῦ Πειραιῶς. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. προσκληθεῖσαι εἰς δεξιὸν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ναυαρχίᾳ, κατήλθον εἰς Πειραιᾶ τὴν 6ην ὥραν μ. μ. καὶ ἐπέστησαν τῆς Ναυαρχίδος ἐν μέσῳ πολλῶν κωνοβολισμῶν ὄλων τῶν ἐν Πειραιεὶ πολέμικων πλοίων. Τὴν ἑβδόμην ὥραν παρετέθη τὸ δεῖπνον, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῦ ἐπαίανξεν ἡ μουσικὴ διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια. Τὴν ἐνάτην ὥραν, ὅτε τὸ δεῖπνον ἐτελείωσεν, αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἐπεσκέφθησαν ἐπὶ ἀτμοκίνητου λέμβου τὸν ἐσχάτως ἀφιχθέντα Γαλλικὸν στόλον ἐν μέσῳ γενικῆς λαμπρᾶς φωταφίας καὶ ζωρῶν ἀνευφημιῶν. Τὴν 11ην ὥραν ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας.

— Ὁ τέως βουλευτὴς κ. Γεράσιμος Σέρβος, ἔλθων ἐκ Λευκάδος, ὠρμήθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Ὁ κ. Σέρβος, ἐκ τῶν τὰ μάλα φιλόπατρις, σταθεροῦ καὶ ἀκεραίου χαρακτήρος ἀνῆρ, ἔχομεν στερεὰν πεποίθησιν, ὅτι θέλει διατρέξῃ ἀμωμον τὸν ὑπουργικὸν τοῦ βίου.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκοινοποίησε κατ' αὐτὰς ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀπαγορεύει αὐστηρῶς εἰς πάντα κληρικὸν τὴν ἀνάμειξιν κατὰ τὰς μελλούσας ἐκλογὰς. Εὐχόμεθα νὰ γίνῃ ἀκουστὴ ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύομεν διότι ἐν Ἑλλάδι ἡ γὰγγραῖνα τῆς πολιτικῆς κατατρώγει τὰ σπλάγχνα καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν νηπίων.

— Ἐλάβομεν ἐντολὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Λομβάρδου νὰ διαψεύσωμεν τὰ ἐκ Καλαμῶν γραφέντα καὶ εἰς τὸ προηγ. ἡμῶν φύλλον δημοσιευθέντα, ὅτι δῆθεν ὁ συγγενὴς

τοῦ κ. Κ. Κουρμαλίδης ὑπέδειξεν εἰς ὑπουργικὴν ὑποστήριξιν τὸν παλινοφθόντα, δίκην γραιπίου, γεραρὸν Γρ. Κορφιοτάκη, καὶ τὸν γνωστὸν τῶν νεκρῶν ῥήτορα Δ. Τζάνην. Ὁ κ. Λομβάρδος, ὡς βετικῶς ἤρετε γνωρίζομεν, οὐδένα ὑποψήριον ὑποστήριξε, οὔτε ἐλάχιστον ῥοσφέτι ἐξέσεν εἰς τοιοῦτον, ὅπως δι' αὐτοῦ ἐπιδεικνύται εἰς τὸν τόπον ὡς εὐνοοῦμενος τῆς Κυβερνήσεως. Ἄς παύσῃ λοιπὸν οἱ τὰ τοιαῦτα σκοπίμως καὶ κακοήθως διαδίδοντες πρὸς ἐκφόβισιν τῶν ἀπλοϊκῶν, διότι ὁ λαὸς ἐγνώριζεν αὐτοὺς τί διὰ τῶν τοιούτων ζητῶσιν. Ἄς παύσωσιν οἱ κίβδηλοι καὶ ἀνάξιοι νὰ αἰτῶσι τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν τῶν, διότι οἱ πάντες τοὺς ἐγνώριζαν ὡς ὀπαδοὺς τῆς Καμαροίλλας. Ἄς προσέχωσιν οἱ Καλάμιοι καὶ ἃς γελῶσιν εἰς τὰς ἐλευθέρως τοῦ ῥήτορος τῶν νεκρῶν ἃς ἐνθυμηθῶσι πόσας ἐπὶ Δελιγεώργῳ καὶ Βουλγαρῇ παλάβρας τοὺς ἐκοπτεν οὕτως. Εἶνε καιρὸς, τὸν ἄνθρωπον δὲν ἡγάπων ὡς φιλελεύθερον, νὰ βαπτίσωσι κατὰ πρόσωπον καὶ τὸν διδάξωσιν, ὅτι οἱ ἀνευ ὑφείων ἀρχῶν, οἱ τὰ διδάγματα τοῦ Βαλαωρίτου πιστῶς ἀκολουθοῦντες καὶ λατρεύοντες, εἶνε ἄξιοι ἀγχιόντες καὶ οὐχί τῆς λευκῆς φήρου τῶν.

— Ἀναγγέλλουσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι τὸ πτώμα τοῦ πνιγέντος μητροπολίτου Κοριτσᾶς Δωροθέου Εὐελπίδου ἀνευρέθη περὶ τὸ χωρίον Δράγοβον, ἐτάφη δὲ εἰς τὸ χωρίον τῆς Πρεμετῆς, ἀπέχον τοῦ Δραγόβου ὀκτώ περίπου ὄρας.

— Ἐξῆθεν τοῦ χωρίου Ἀραχθῆς νεᾶνις τις ἠτύχησεν διὰ πιστολίῳ, διότι ὁ ἐραστὴς τῆς, τὸν ὀποῖον ἐμμανῶς ἡγάπα, τὴν ἄφρην εἰς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ. Καὶ ὁ Τριγγέτας, ἀπολέτας πᾶσαν περὶ μελλούσης ὑπουργείας ἐλπίδα, θέλει περιέλθει ἀναμειβόλως εἰς τὴν αὐτοχειρίαν.

— Γράψαντες εἰς τὸ προηγούμε. ἡμῶν φύλλον περὶ τῆς νεοδιορισθείσης διδασκαλισσῆς εἰς τὸ ἐν Καλάμιας σχολεῖον τῶν κορασιῶν, δὲν ἐννοήσαμεν νὰ κατακρίνωμεν τὸν διορισμὸν ὡς ἀνεπιτυχή, ἀλλὰ τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὅστις εἰς τοιαύ-

την τοῦ ἐτους ὥραν ἐπαύσα τὴν κ. Οὐρανίαν ῤεμποῦ, ἐνδούς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπιδόξου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν κ. Περ. Μαυρομιχάλη. Ὁμολογούμενως ἡ νεοδιορισθεῖσα κ. Ἀγλαΐα Ποταροπούλου, εἶνε μία ἐκ τῶν πρώτων διδασκαλιστῶν τοῦ Κράτους.

— Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως μανθάνομεν, ὅτι ἐπαύθη ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογίῳ Πρωτοδικαῖς ἀντεισαγγελεὺς Παπαπαθανάσιος, ὅστις κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἔλαβεν ἐνεργὸν ὑπὲρ τῶν στηλιτῶν μέρος. Δικαία καὶ ἀξιοπαίσιμος ἡ πράξις αὕτη!

— Ὁ γεραρὸς πολιτικὸς κ. Γρ. Κορφιοτάκης, περιτρέχει τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, ὡς πεινασμένος κύνων τὰ κρεοπωλεῖα, αἰτῶν ὡς ἐλεημοσύνην τὴν διατήρησιν τῶν ὑπὸ τοῦ στηλιτῆ Ζάρκου διορισθέντων ευαρίθμων Καλαμίων ὑπάλληλίσκων καὶ ὑποσχόμενος τῇ Κυβερνήσει, τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν τοῦ ῤήτορος τῶν Νεκρῶν, ὅστις, κατ' αὐτὸν, θὰ ἐκλεχθῇ πρῶτος, ἀπὸ τὰ μαῦρα ἐννοεῖται. Συμβούλευομεν τὸν μπαρμπα-Γρηγόρη νὰ παύσῃ τὴν τοιαύτην τακτικὴν, διότι οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν λυποῦνται ἐγκαρδίως νὰ τὸν βλέπωσι κατ' ἐκαστην παλινοφθόντα, καὶ οἱ φθονοῦντες χαίρονται ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀξιοθηρήτῳ καταστάσει του.

— Ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐπιτελικῶν ὑπάλληλός τις Ἠλλάδος τὸ ἐπώνυμον καὶ συντοπῆτης τοῦ ἐκ Γορτυνίας κλεινοῦ Νικολοπούλου. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀγράμματος καθολοκληρίαν, βέτικῆς τοῦ χρηματισμοῦ καὶ ζηλωτῆς ἐνθερμῆς τῆς δόξης τῶν διορισθέντων αὐτὸν πρώην προστατῶν του, ἐτράπη ἀπειρίτως χρόνου ὁδὸν ἄλλην τὴν τῆς συνήθους εἰς τινὰς καὶ δὴ ἐξέδωκε πλαστὰς καὶ εἰκονικὰς ἀποδείξεις, παρεμόρφωσε συναλλαγματικὰς ἄλλων καὶ τέλος ἔλαβεν παρὰ πολλῶν οὐκ ὀλίγα χρηματικὰ ποσά. Διὰ τὰς ἀξιοποιήσεις ταύτας πράξεις του κατηγγέθη ὡς ἐμάθομεν καὶ ἐξεδόθησαν τὰ κατ' αὐτοῦ οἰκεία βουλευμὰτα, ἀλλ' ἀποροῦμεν πῶς

εἰσέτι μένει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἐν γένει δ' εἰπεῖν, ὁ ὅτις καὶ τῆ πολιτεία αὐτοῦ γέμουσι πράξων τοιοῦτων.

Πεπείσμεθα ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐπιτελικῶν καὶ Πρωθυπουργός, ὅστις διατελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ πάντων τούτων, θέλει ἐκδώσει τὰς ἐκλογὰς τῆς ὑπηρεσίας τὸν πρὸς αἴτιος τοῦ νόμου καὶ τῆς ὑβριζομένης κοινωνίας διατηρούμενον τοῦτον ὑπάλληλον.

Θὰ ἐπανέλθωμεν ἐν ἀνάγκῃ.

— Ὁ ἐκ Φιλιπτῶν νέος κ. Πέτρος Καραπατάς, ὑποστάς ἐνώπιον τῶν Καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τὰς νεομισθίας ἐξετάσεις ἐτυχε τοῦ διδακτορικοῦ αὐτοῦ διπλώματος ἐπαξίως τῶν κόπων καὶ τῆς ἐπιμελείας του. Συγχαίροντες ὅθεν αὐτῷ, εὐχόμεθα ὅπως καὶ εἰς τὸν πρακτικὸν βίον τοῦ εὐδοκίμησῃ ὁμοίως.

— Ὁ παρόντος Νικουτόπουλος μεταβαίνει εἰς Γορτυνίαν ὅπως ἐκτεθῇ μετ' ἄλλων στηλιτῶν εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, ἐσυρίχθη καὶ ἐγγουχαιτῆ κατὰ τὸν εἰς Ναύπλιον διπλουν, ἀναγκασθεὶς ἐκ τούτου νὰ κρυφθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἀνθράκων. Εἰς Ναύπλιον δὲν ἐτόλμησεν ὁ δυστυχὴς νὰ ἐξέλθῃ, φοβούμενος μὴ ἐκεῖ τὸν μουντσοῦρῶσιν, ἀλλ' ἐξῆλθε διὰ λέμβου ἀπ' εὐθείας εἰς Μύλους, κ' ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε νύκτωρ διὰ Τρίπολιν, ὅπου, ὡς λέγεται, τὸν ὑπεδέχθησαν διὰ τιμῶν ἀπαξάπαντες οἱ συναδελφοὶ του καλαντζίδες, οἵτινες, φοβούμενοι μὴ ὁ μάστορας τῶν κακοποιηθῇ, τὸν ἐνέδυσαν βράκας καὶ τὸν ἀπέστειλον εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον. Τοιαύτη ἡ ὑποδοχὴ τοῦ λαλοῦ Νικουτοπούλου.

ΕΙΣΟΔΟΙΣΙΣ.

Ἦξ ὁ βουλόμενος γνωστοποιεῖται τὸ ἑαυτοῦ νόσημα διὰ τοῦ πλέον δημοσιότερου τρόπου προτιμασάτω ὡς ἱατρὸν τὸν καθηγητὴν τῆς γ. παθολογίας Η. Κυριακὸν καὶ ἐχέτω βεβαιότητα ὅτι οὗτος καμωσισὺν ἢ διὰ τυμπανοκρουσίας ἐν τοῖς δημοσιωτέροις μέρει πιστὸς φαίνεται ἐμμέ-

των εἰς τὸν ἱπποκράτιον ὄρκον εἰ δ' ἂν ἐν θεραπερίῃ ἡ ἰδῶ ἡ ἀκούσω, ἡ καὶ ἀνευ θεραπερῆς κατὰ βίον ἀνθρώπων ἂ μὴ χρῆ ἐκλαλέσθαι ἔξω, σιγήσονται ἀρρητὰ ἡγευσάμενος τὰ τοιαῦτα.»

ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΑ.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

Ἰεὶά σου τ' ἀδέρφι. — Καλὸς τὸν ἀδερφὸ τὸ Φίλιππα. — Ἦ ἔχεις μαρὲ καὶ συλλογιέται σὰν νὰ σοῦπεσε τὸ καρὰβι 'ς τὴ ξέρα; Ἔλα τ' ἀδέρφι κοντὰ μου νὰ γλεντίσης καὶ νὰ μὴ συλλογιέται καθόλου.

— Βλέπω ὅτι πῶς ἔχεις μεγάλη ὄρεξι. Μπᾶς καὶ τὸ φαρμάκιωσες πρὶ πρῶι;

— Ὅχι, μωρὲ Ναθαναήλ. δὲν τόβαλα ἀκόμα 'ς τὸ στόμα μου. Εἶμαι θεονήστικος, καυμένη, καὶ τώρα παγένω νὰ γεμίσω τὴν παραδαρμένη μου καὶ νὰ πιῶ καὶ δέκα εἰκοσιποτηρίαις παραπάνου 'ς τὴν ὑγείᾳ τῶν ὑποψηφίων μας, ποῦ μοῦ δίνουσε παράδες. Ἄντε τὸ λοιπὸς ἔλα κοντὰ μου γιὰ νὰ κάνομε ἐνα γλέντι, ποῦ νὰ καὶ τὸ πελεκοῦδι.

— Ἄν εἶχα τὴ μισὴ τὴν ὄρεξι σου θάρχωμουνα 'ς τὴ στιγμή. Ἄσσε με λοιπὸς νὰ βράξω με τὸ ζουμί μου καὶ μὴ με πειράξῃς.

— Δὲν τὸ κουνάου πάσω ἂν δὲ σὲ πάρω.

Ἔμεῖς νᾶματτε ἀδερφοὶ κ' ἐγὼ νὰ σ' ἀφῆσω νὰ σκέπτεσαι, δὲ γένεται αὐτὸ τὸ πρᾶμμα, Ναθαναήλ. Ἦ μεγάλη σκέψι φέρει σὲ πολλὰ πρᾶμματα, κ' ἔχομε παραδειγμὰ τῆς αὐτοχειρίας ποῦ γενήκανε τώρα κοντὰ. Λοιπὸς ἔχει καὶ σὺ νᾶχασες τίποτα λιανὰ καὶ νὰ σκέπτεται νὰ κἀνης τὸ ἴδιο. Ἐγὼ λοιπὸς ποῦμαι ἀδερφὸς σου πρέπει νὰ σ' ἀφῆσω νὰ τὸ κἀνης; Ὅχι, πρέπει νὰ βάλω οὐλα μου τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ σ' ἐμποδίσω. Σῆχω τώρα νὰ πᾶμε νὰ πιῶμε καὶ νὰ φάμε σὰν ἀδέρφια ποῦμαστε.

— Εἶσαι κουτὸς, Φίλιππα, νὰ μοῦ λῆς ὅτι πῶς σκέπτομαι γι' αὐτοχειρίας. Σκέπτομαι, κακόμοιρε, γιὰ ἴψηλα πρᾶμματα.

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΤΡΕΛΛΟΙ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

«Ἄλλ' ἔμωσ ἡ ἐπάρατος αὕτη ἀνοησία, οὐ μόνον τοῦ συμποσίου με ἀπεστέρησεν, εἰς ἡ ἑτοιμαζόμεν διὰ τριήμερον νηστείας, καὶ τὸ ὅποῖον με μεγάλην μου λύπην ἐπέληροφορήθη ἀκολούθως ὅτι ἦτο πολυτελέστατον, ἀλλ' ἐγένετο αἰτία ὅπως ἀποβληθῶ καὶ ἐκ τοῦ πατρικοῦ μου οἴκου ὑπὸ τῆς μητρὸς μου. Μετὰ τινὰ καιρὸν εἶδεδό αἰλο σὺμπόσιον, εἰς ὃ ἔσχον τὴν ἀσυνείαν νὰ ὑπάγω. Ὑπεδέχθη ἐν μέσῳ τοῦ περιφρονητικοῦ ἀλαλαγμοῦ ὀκτακοσίωσιν σχεδὸν Βραχμῶν, οἵτινες συλλαβόντες με δὲν ἤθελον κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μοὶ ἀποδώσω τὴν ἐλευθερίαν, παρ' ἀποῦ ἤβηλον τοῖς γνωστοποιήσῃ τὸ ἐγκλήμα τῆς γυναικὸς μου, διὰ νὰ τιμωρηθῇ κατ' ὄλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων τῆς φυλῆς.»

«Ἐβεβαίωσα δι' ὄρκου ὅτι ἤμην ἐγὼ αὐτὸς ἕνοχος, καὶ ἀποβλήθη τὸ ἀκλήθες αἰ-

τιον, ὅπερ ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ συμβάντος ἐκεῖνον. Ἦ ἐκπληξίς τῶν ἀκροατῶν μου δὲν εἶχεν ὄρα: «Ἠκούσθη ποτὲ, ἀνεκράξαν πάντες ἀτενίζοντες ἀλλήλους, ἠκούσθη νὰ ξυρίθη τις τὴν κεφαλὴν τῆς συζύγου του, χωρὶς αὕτη νὰ προσκρούσῃ ποσῶς εἰς τοὺς νόμους τῆς τιμῆς; Ἦ ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀτιμος, ἡ εἶνε ὁ μεγαλύτερος τρελλὸς τοῦ κόσμου!»

«Ἐλπίξω, εἶπεν ὁ διηγούμενος ἐν ἐπιλόγῳ, ὅτι καὶ ὁμᾶς θέλετε κρίνει περὶ ἐμοῦ ὡς αὐτοῖ, καὶ ὅτι ἡ τρέλλα μου θὰ σᾶς φανῇ ἀτυχερίως ὑπερτεροῦσα ἐκείνην τῶν πρὸ ἐμοῦ ὀμιλητῶντων Βραχμῶν.»

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς τρέλλας ἐφάνη ἐπίσης ἀξιοπεριεργον εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ ὁμῶς ἐπρεπε νὰ ἀκούσωσι καὶ τὸν τίταρον ὑπόδικον, ὅστις ἤρχησεν οὕτω:

«Μαναβάς ἦτο ποτὲ τὸ ὄνομα μου, σήμερον δὲ κατέστην ἐξαικουστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Βετέλ Μαναβάς καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφορμὴ, ἐξ ἧς μοὶ ἐδόθη τὸ γέλωτος τὸ τοιοῦτον.»

Φαντασθῆτε, ὦ Λιγουραῖοι, βουλευτὴς ἂν δὲν γείνω, καὶ εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρῦα ὁ καυμένος ἀπομείνω, τί κακὸ, τί δυστυχία, τί ντροπὴ γιὰ σᾶς μεγάλη! . . . Στοχασθῆτε ὁ καθένας τί μπορεί γιὰ νὰ σᾶς ψάλλῃ. Κῦτταξε, θὰ λέγουσι ὅλοι, δὲν ἔμπορεσαν οἱ Λιγουραῖοι ἕνα βουλευτὴ νὰ ἔγαλουν . . . αὐτοὶ εἶναι οἱ γενναῖοι;

Καὶ κοντὰ εἰς ὅλα τ' ἄλλα στοχασθῆτε καὶ ἀκόμα τοῦ μεγάλου δημοκράτη πόσα θὰ σᾶς πῇ τὸ στόμα. Θὰ πηρήσῃ, θὰ χορέψῃ, ἀπ' τὰ γέλωτα θὰ σπαράξῃ, καὶ τὸν σκοῦφο του πηδῶντας στὸν ἀγέρα θὰ πετάξῃ, θὲ νὰ κάμῃ πανηγῦρι με βιολιά, με καραμούντζες, καὶ σ' ἐμᾶς θὰ δώσῃ μούντζες.

Φαντασθῆτε τότε, φίλοι, τοῦ Λομβάρδου τὰ τσακάλια. Ὅλα, ὅλα θὰ γελάσουν, θὰ σηκώσουνε κεφαλὰς. Ὅπου τύχη καὶ σᾶς βλέπουν στὸ μεζὲ θὲ νὰ σᾶς πέρνουν, κ' ἔστιν ὄρεξι τοὺς ἐρῆ σὰν γαιδούρια θὰ σᾶς δέρνουν. Φαντασθῆτε, ὦ Λιγουραῖοι, τί μεγάλο βελίχικι! Τί κατακλυσιμὸς! τί φρίκη!

Ἐὰν ὁμῶς, ὦ Λιγουραῖοι, γείνω πάλι βουλευτὴς σας, Φαντασθῆτε τότε πόσον θὰ τρανώσῃ ἡ τιμὴ σας. Στοχασθῆτε τί θὰ κάμω, πόσα θαύτατα θὰ δείξω, τοὺς μεγάλους δημοκράτας ὡσὰν γάττες θὲ νὰ πνίξω, καὶ θὰ κάμω τὸν Λομβάρδο γιὰ νὰ χαμηλώσῃ ὦμο, θὰ τὸν κάμω σὰν με βλέπῃ νὰ ἀλλάξῃ εὐθὺς δρόμο.

Ἐστὴ βουλή θὲ νᾶμω πάλι, θ' ἀναβῶ πάλι στὸ βῆμα, καὶ στοὺς λόγους μου θὰ δώσω μορφήν ἄλλην, νέον σχῆμα. Ἐγὼ εἶμαι σπουδασμένος . . . τρέχ' ἡ γλῶσσα μου σὰν βρούσι. Δὲν θυμάμαι πόσα χρόνια εἶχα μείνει στὸ Παρίσι. Ἐγὼ κούτσορο δὲν εἶμαι, ὅπως εἶναι ὁ Βολτέρρας . . .

Εἰς τὴ γλῶσσα εἶμ' ἀγέρας. Λοιπὸν, φίλοι συμπολιταὶ καὶ συντρόφοι στοχασθῆτε, Ἐὰν γείνω βουλευτὴς σας, πόσον θὲ νὰ δοξασθῆτε, κ' εὐθὺς βάλλετε εἰς πρᾶξιν κάθε εἶδους ἀτιμία, τὴν μεγάλην σας ἀμάχα, τὴν ψευτὰ τὴν ἀγυρτεία . . . Εἶν ὑπόληψις μεγάλη, εἶναι δόξα καὶ τιμὴ σας, Ἐνας Βοδλτσος, ὦ Λιγουραῖοι, νᾶναι πάντα βουλευτὴς σας.

Γιὰ πράγματα ποῦ ἔπρεπε νὰ σκέπτεται καὶ αὐτὸ καὶ κάθε ἄλλος καὶ νὰ κλαῖς κι' ὄχι νὰ γελάς καὶ νὰ μοῦ μιλάς γιὰ γλέντια.

— Γιὰ πές μου τὸ λοιπὸς νὰ μάθω κι' ἐγὼ σὰν τί πράγματα σκέπτεται, κι' ἂν μπορῶ νὰ σοῦ βοηθήσω θὰ μὲ ὄχης νὰ μῶν ὡς τὸ λοιπὸ γιὰ τὸ χατήρι σου.

— Σκέπτομαι ποῦ πλησιάζουνε ἡ ἡμέραις τῶν ἐκλογῶν καὶ βλέπω τοὺς πατριώταις μας νὰ κοιμοῦνται σὰν μωρὰ παιδιά.

— Χὰ, γὰ, γὰ, γὰ, γὰ, γὰ! Μωρὲ τί πολυθωμάριαις μοῦ κουβεντιάζεις; Νόμιζα κι' ἐγὼ πὼς κάτι θὰ μοῦλεγε. Ἄμμ' κουβεντὶ νὰ μὴν ἔχης; Κρίμα ποῦ σὲ θαρροῦσα γιὰ ἔξυπνο ἄνθρωπον, μὰ βλέπω ὅτ' εἶσαι ὁ κουτότερος ἀπ' ὅλους. Σήκω νὰ πάμε ἔς τοῦ Σαπουνητῆ τὸ κρασοπουλεῖο γιὰ νὰ σοῦ γεμίσω τὴν κολοκυθίνα γκλάβα σου.

— Ἄς πάμε γιὰ ν' ἀκούσω τὸ σοφὸ σου τὸ κεφάλι σὰν τί θὰ κόψῃ.

— Βρὲ θεοσκοτωμένε Ναθαναήλ, τί κουτὰ λόγια εἶνε αὐτὰ ποῦ μοῦ λές; Ἐχεις σωτὰ τὰ λογικά σου ἢ μπάς καὶ τὰ χασες; Ἄν τὰ χασες, νὰ τρέξω νὰ σοῦ φέρω τὸν ἀσίκη παπ-Ἀλεξανδρῆ, νὰ σοῦ διαβάσῃ δυὸ τρεῖς εὐχαῖς, γιὰ νὰ ἐλθῇς ἔς τὰ φρένα σου.

— Ἦ ἐγὼ εἶμαι γιὰ διάβασμα ἢ ἐσύ, θεόκουτε Φίλιππα. Κατὰ ποῦ καταλαβαίνω ἀπ' ὅσα μοῦ κοπανᾷς τότῃ ὥρα, ἡ βίδα τοῦ μυαλοῦ σου θὰ ἐστρίψε ἀπὸ τῆς κάψαις. Δὲ μ' ἐρωτᾷς, κακόμοιρε, πρῶτα πὼς σκέπτομαι καὶ τί ἔς τὸ νοῦ μου ἔχω καὶ τότες νὰ μοῦ πῆς καὶ σὺ τῆ σοφῆ σκέψι σου, ἀλλὰ προτοῦ ἀκόμα μ' ἀκούσης μοῦ λές ὅτι πὼς θέλω διάβασμα;

— Ἐχεις δίκην ἔφταιξα; Ἄς ἀκούσω τὸ λοιπὸς πὼς σκέπτεται.

— Ὡς σοῦ προεῖπα, σκέπτομαι ὅτι πὼς πλησιάζουνε ἡ ἐκλογαῖς κι' οἱ πατριώταις μας κοιμοῦνται σὰν μωρὰ παιδιά. Δὲν συλλογιοῦνται καθόλου ὅτι πρέπει νὰ στείλουμε καὶ μιὰ βολὰ ἔς τὴ Βουλὴ ἄνθρώπους ἔξυπνους, τίμιους, καλοὺς πατριώταις, γιὰ ν' ἀναβαίνουνε ἔς τὸ βῆμα καὶ νὰ λένε, ὅτι ἡ ἐπαρχία μας πάσχει, ὅτι ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τοῦτο ἐκεῖνο κι' ἐκεῖνο τὸ πρᾶμμα, καὶ νὰ προσπαθοῦνε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸ κάνουνε. Νὰ προσπαθοῦνε, ὡς ἄλλοι βουλευταὶ, νὰ μᾶς ἐλαττώνουνε τοὺς φόρους καὶ νὰ μᾶς ἔλαττωθῶνουν ἀπὸ μερικὰ μεγάλα βάρη, ὅπου ἐμεῖς οἱ δυστυχισμένοι φορολογούμενοι πλερώνουμε. Αὐτὰ δὲν τὰ σκέπτονται, γιὰτ' εἶνε μωρὰ παιδιά ὅλοι, γιὰτ' ἄλλοι ἀγαπᾶνε τὸ Παῦλο κι' ἄλλοι τὸ Γίκα, καὶ σκοτώνονται ἂν πῆς κακὸ γιὰ δαύτους, ἀδιάφορο ἂν ἐκεῖνοι εἶνε ξύλα κούτσουρα. Δὲν ξυπνοῦνε οἱ μωροὶ καὶ νὰ ποῦνε: «Ἐ, ἐμεῖς σὰς ἔξεδουκάσαμε οὐλοὺς καὶ σὰς ἔβρηκαμε κάλπιδες, ἐπειδὴ τις ἄλλο δὲν μᾶς κάματε ἔς τὴ Βουλὴ ποῦ σὰς πείλαμε παρὰ νὰ μᾶς μασκαρέφατε καὶ νὰ δείξητε μὲ τὸ βλάγικο τρόπο σας, ὅτι πὼς ἡ ἐπαρχία μας δὲν ἔχει ἄλλους καλλίτερους ἀπὸ σὰς ἄνθρώπους. . . Ἀκοῦμε κάθε ἡμέρα τὰ ὅσα μᾶς κηρύττετε κι' ἐσεῖς οἱ νέοι, κι' ἀπὸ τὰ παχὺὰ λόγια σας καταλαβαίνουμε ὅτι πὼς εἴσατε μεγάλοι τεγκέδες, ὅτι πὼς θέλετε νὰ σὰς ἔβγάλουμε βουλευτάδες μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γεμίστε τὴν ἀδεια σας

τέπη καὶ γιὰ νὰ χορτάσετε τοὺς πεινασμένους συγγενεῖς σας, ὅτι πὼς εἴσατε ἀγαρηκτῆριστοὶ καὶ μπαμπέσιδες, ὅτι πὼς κανένα καλὸ δὲ θὰ μᾶς κάματε, ὅτι πὼς ἔχετε δουλικὰ αἰσθήματα, κι' ὅτι πὼς πρέπει νὰ σὰς κάψουμε κι' ὄχι νὰ σὰς ψηφίσουμε. Ἄν λοιπὸς ἐκάναμε τὸ τοιοῦτο ἐμεῖς οἱ μικροὶ μιὰ βολὰ, θὰ μαβένανε γινῶσι οἱ μεγάλοι χαραιοφάνιδες καὶ δὲ θὰ τολμάγανε νὰ ζητήσουνε τὴν ψῆφὸν μας ποτές.

— Χὰ, γὰ, γὰ, γὰ, γὰ, γὰ! Τώρα ἐγέλασα μὲ τὴν καρδιά μου, γιὰτ' ἔγωγε πῆσα ὅτι πὼς εἶσαι θεοπάλαθος. Βρὲ κουτὲ Ναθαναήλ, γιὰ πές μου, ζῆς ἔς τὴ Καλαμάτα ἢ τώρα κατέβηκες ἀπὸ τὰ βουνὰ; Ἄν ζῆς ἔς τὴ Καλαμάτα, κουβεντέ μου, θὰ ἐμαθενες ὅτι πὼς ἐμεῖς οἱ πολίταις ἐσυμφωνήσαμε νὰ βαρέσουμε ἔς τὸ σπαιρὸ τοὺς χωριάταις, καὶ νὰ ἔβγάλουμε βουλευτάδες μας παιδιά τῆς Μπάτσικας, παιδιά ποῦ μᾶς πέρνουν μπράτσο καὶ μπένουνε μαζὴ μας ἔς τὰ κρασοπουλεῖα καὶ πίνουμε ἀντάμα κρασί· παιδιά ποῦ θυσιάζουνται γιὰ τὸν τυρόντα καὶ ἔβάνουνε τὸ ψωμί ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ τὸ δίνουνε ἔς τὴ φτωχολογία. Ἐ, κουβεντέ, κουβεντέ! δὲ θὰ γνωρίζῃς τὰ παιδιά ἐκεῖνα κι' ἔχεις δίκην νὰ σαλιαρίζῃς.

— Γι' ἄς τὰ μάθω σὰν τί παιδιά νὰ ἦν' αὐτὰ κι' ἀπὸ ποῦ ἦρθανε, ὅπου δὲν τὰ ἔξερω.

— Ἀπὸ ποῦ ἦρθανε; Ἄ, μωρέ! Αὐτὰ τὰ παιδιά ἀναστηθήκανε μαζὴ μ' ἐμᾶς εἶνε γένημα καὶ θρέμμα τῆς Καλαμάτας· εἶνε ἀσφικίδες καὶ κουβαρντάδες, ποῦ γιὰ τὸ νύχι σου θυσιάζουνε τὸ κεφάλι τους· εἶνε παιδιά ποῦ ὅποιος δὲν τὰ ψηφίσῃ θὰ θέλῃ παλοῦκωμα. Γι' αὐτὰ λοιπὸν τὰ παιδιά ἐγὼ καὶ τὸ κεφάλι μου θὰ χάσω, ἀλλὰ θὰ τὰ ἔβγάλω βουλευτάδες μας.

— Μὰ δὲν ἔχουνε ὀνόματα αὐτὰ τὰ παιδιά;

- Ὄνόματα; κι' ἐνδοξα ἀκόμα.
- Πὼς λοιπὸν τὰ λένε;
- Τὸ ἓνα τὸ λένε Κώνστα Φλέσσα.
- Τὸ ἄλλο;
- Γεωργιάκη Μπενάκη.
- Τὸ ἄλλο;
- Δημητράκη Τζάνε.
- Δὲν εἶνε ἄλλο;

— Ἦνε κι' ὁ μπαρμπα-Γιαττῆς ὁ Λαρκός, μὰ αὐτὸς θὰ τὰ συντρέξῃ τὰ παιδιά, γιὰτ' ἐγέρατε καὶ δὲ θέλει πιά νὰ γένη βουλευτῆς μας. Θὰ τὰ συμβουλεύῃ δὲ σὰν πατέρας τ' ἀνταμάκια μας· τί πρέπει νὰ κάνουμε ἔς τὴ Βουλὴ, δηλ. πὼς ν' ἀναδειχθοῦνε τρανὰ, νὰ γενοῦνε πρόεδροι, ὑπουργοὶ καὶ πρωθυπουργοὶ ἀκόμα. Ὁ γέρω-Λάρκος, παμπάλαιος πολιτικός, θὰ τὰ συνδράμῃ σὲ πολλὰ πράγματα καὶ θὰ τὰ κάμῃ τὸ καύχημα ὅλων τῶν βουλευτῶν τοῦ Κράτους.

— Ὅπως ἔγεινε κι' αὐτός.

— Τὸ ἴδιο κι' ἀπαράλλαχτα.

— Χὰ, γὰ, γὰ, γὰ, γὰ, γὰ! Ἄς γελάσω κι' ἐγὼ τώρα.

— Γιὰτ' εἶνε ἡ σειρά μου νὰ γελάσω γιὰ τῆς μωρολογίαις ποῦ μοῦ κοπανᾷς τόσες ὥραις.

— Μωρολογίαις! Τὸν κακὸ ψυχρὸ σου τὸν καιρὸ· ἐγὼ λέγω μωρολογίαις, ἢ ἐπὶ δὲ νοιώθῃς τὰ λεγόμενά μου.

— Χάσου, Φίλιππα, μὲ τὰ πρόσωπα, ποῦ ὑποστηρίζεις. Νόμιζα κι' ἐγὼ πὼς ἐδύλατε βουλὴ νὰ στείλουμε ἔς τὴ Βουλὴ ἄνθρώπους, μὰ βλέπω ὅτι ἀπὸ ἄλογα γυρεῦτε νὰ στείλουμε γαϊδούρια.

— Πάρ' τὸ λόγο σου πίσω, Ναθαναήλ. Νὰ σκέπτεσαι καλὰ ὅταν θές νὰ κουβεντιάζῃς. Ἄν ξανά πῆς κακὸν λόγον γιὰ τοὺς ὑποψηφίους μας θὰ γενοῦμε ἀπὸ δυὸ χωριά.

— Γιὰ νὰ μὴ γενοῦμε, καὶ γιὰ νὰ σοῦ γεμίσω τὴν γκλάβα σου, πέμου πρῶτα, εἰς τί βασισθήκατε, ὥστε νὰ ὑποστηρίξουμε τούτους καὶ νὰ κτυπήσουμε τοὺς χωριάταις. Ποιαῖς ἡδέεταῖς, τοὺς ἢ ἀρχαῖς τοὺς καὶ ἡ λοιπαῖς χάραις τοὺς, καὶ νὰ σοῦ πῶ κι' ἐγὼ, ὅτι πὼς εἶνε κάρβουνα μουτζουρωμένα ποῦ ἀπ' ὅπου κι' ἂν τὰ πιάσῃ κανεὶς θὰ μουτζουρωθῇ.

— Ξεφτύλωσε τ' αὐτιά σου κι' ἀνοιξε τὰ μάτια σου γιὰ ν' ἀκούσης τί πρᾶμμα εἶνε οἱ βλάμιδες μας, καὶ τί καλὰ θὰ μᾶς κάμουνε καὶ τότες εἶμαι πάρα βέβαιος πὼς καὶ σὺ θὰ συμφωνήσης μαζὴ μου.

(ἀκολουθεῖ).

ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΛΑΜΩΝ.